

מ"י 2258/10/15 - מדינת ישראל נגד פראג אבו עליון, מחמד אבו סביתן, וואליד אבוסביתן

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"י 2258-10-15 מדינת ישראל נ' אבו עליון (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 034810312502015

בפני כבוד השופט יעקב דנינו
המבקשת:
נגד
המשיבים:

1. פראג אבו עליון (עציר)
2. מחמד אבו סביתן (עציר)
3. וואליד אבוסביתן (עציר)

החלטה

בהחלטתי מיום 4.10.15, שניתנה ערב החג, פירטתי השתלשלות העניינים שהובילה לכך שביהמ"ש, כמו גם באי כוח המשיבים - עוה"ד אריאתה, גריקו ואלזיאדנה - נאלצו להיוותר באולם ביהמ"ש עד תום השעה הנקובה בתקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) (הסדרים לקיום דיונים לפי סעיף 29 לחוק), התשנ"ז-1997 (להלן: "**התקנות**").

כמפורט בהחלטתי, משטרת ישראל הגיעה עם המשיבים לאולם ביהמ"ש אך בשעה 15:40, בו בזמן שכניסת החג חלה בשעה 18:00, ועל כן, נאלץ ביהמ"ש לסיים הדיונים לא יאוחר מהשעה 16:00, כמצוות תקנה 2(א) לתקנות, הקובעת: "**בית המשפט יהיה פתוח עד שעתיים לפני כניסת השבת או החג**", בצירוף הנחיות נשיאת בית המשפט העליון (כתוארה אז), כב' השופטת דורית בייניש.

מתוך שכן, ברי כי לא היה סיפק בידי באי כוח המשיבים לחלץ מהמשיבים גרסתם ביחס להתרחשות העובדתית הרלוונטית הנטענת כלפיהם בבקשה, וממילא, לא הסתייע בידם לעמוד על מידת התוקף שיש לשוות לחשד הסביר כלפי המשיבים.

ייאמר כבר עתה, הגעת העצורים לביהמ"ש בשעה הנקובה איננה בהכרח בלתי סבירה, ופשיטא כי הינה תלויה נסיבות קונקרטיות, לרבות שעת המעצר, היקף החשד הסביר, אופן חקירת המשיבים, ובחינת השאלה האם יש מקום להגיש בקשת מעצר בעיניים.

עם זאת, כפי שיפורט להלן, בהתחשב לכאורה בכך שדרך התנהלות המבקשת לקתה ביצירת מצג עובדתי כלפי ביהמ"ש, שאיננו תואם מציאות כהווייתה, הוריתי כי משטרת ישראל תמסור עמדתה, בטרם תינתן החלטה ביחס לאפשרות השתתפות הוצאות כנגד המבקשת.

לאמור. כמשתקף מהחלטתי בו ביום, בשעה 13:00, לערך, ציין טוען המעצרים בפניי כי בירור שערך העלה כי המשיבים יגיעו לאולם ביהמ"ש עד השעה 14:00. משלא הגיעו המשיבים עד השעה 14:00, יצא טוען המעצרים מעת לעת מאולם ביהמ"ש על מנת ליצור קשר עם תחנת משטרת עיירות, ובהתאם למידע שנמסר לו, ציין בפני ביהמ"ש כי המשיבים עושים דרכם לאולם ביהמ"ש.

סופו של דבר, כאמור, המשיבים הגיעו לאולם ביהמ"ש אך בשעה 15:40, תוך שמר אריק חדידה, אחראי משמרת במשטרת ישראל, טען בפני ביהמ"ש בעת הבאת המשיבים, כי אלה הובאו אך באותה שעה, מאחר שהיו בינתיים בחקירות, וכי **"אינני יודע מדוע נאמר לביהמ"ש כי העצורים יובאו לאולם בית המשפט עד השעה 14:00.... יצאנו לכאן לפני כ-25 דקות"**... (עמ' 2 לפרו' שו' 20-24).

במענה לדבריו של השוטר חזיזה, טען ב"כ המשיב 2, עוה"ד בני גריקו, כי הגם שככלל הוא אינו נוהג להלין כלפי דרך התנהלות המבקשת, הרי במקרה הנדון נפגעה זכותם של המשיבים באופן ממשי, מאחר שלא היה בידם לעמוד על גרסת המשיבים, כאשר גם טוען המעצרים עצמו לא למד את התיק ועל כן לא ניתן היה לעמתו עם היבטים קונקרטיים הרלוונטיים לשאלת הצדק מעצרים של המשיבים.

ב"כ המשיבים 1 ו-3, עוה"ד אריאתה מסלם ועוה"ד כמאל אלזיאדנה, הוסיפו וטענו כי **"חוסר ההגינות הוא גם כלפי בית המשפט"** (עמ' 3 לפרו' שו' 2).

נוכח כל האמור, ובהינתן השעה המאוחרת, נאלצתי ליטול מב"כ המשיבים זכותם המוקנית לחקור את טוען המעצרים, תוך שביהמ"ש למד בעצמו על מידת קיומו של החשד הסביר מתוך עיון בתיק החקירה שהונח לפניו, ותוצרי הפעולות שבוצעו בינתיים.

סופו של דבר, נוכח אשר נגלה בפניי מתיק החקירה הוריתי על מעצרים של המשיבים עד ליום המחרת בלבד, בהינתן אופי הדיון שהתקיים ובהתחשב בכך שלא הסתייע בידי ב"כ המשיבים לעמוד על גרסת המשיבים במלואה.

בה בעת, כאמור, על רקע דרך הילוכה של המבקשת, הוריתי כי לא יאוחר מיום 11.10.15 יודיע מפקד תחנת עיירות מדוע לא תחויב המבקשת בהוצאות.

בתגובת מפקד תחנת עיירות, כפי אשר הוגשה היום, ציין סנ"צ שלמה כי **"החשודים עברו חקירה ראשונית אשר הסתיימה בסמוך לשעה 14:00, כולל הכנת כל הניירת הדרושה"**, וכי לאור **"עומס אירועים חריגים"**, כהגדרתו,

חל עיכוב בהבאת המשיבים לביהמ"ש.

עוד נטען כי "זכות החשודים ניתנה במלואה ולא קופחה בהמשך בעוד מספר דיונים".

דין

בפתח הדברים יצוין כי תגובת המבקשת הוגשה אך היום, חרף החלטתי כי היה על המבקשת להגישה לא יאוחר מיום 11.10.15.

אפשר כי בנסיבות אחרות לא הייתי בא לכלל אזכור איחור קצר מועד זה בהחלטתי, אלא שדומה בעיניי כי דרך הילוכה של המבקשת בנדון מצטרף להתנהלותה בדיון שהתקיים בפניי, אשר כפי שיפורט להלן, בנסיבות העניין אינני סבור כי יש להשלים עימו.

ויודגש. כפי שציינתי לעיל, ביריעה זו אינני מבקש להביע מורת רוח מן העובדה כי המשיבים הגיעו לאולם ביהמ"ש כ-20 דקות טרם המועד הקבוע בהוראות הדין לסגירת שערי ביהמ"ש, שכן, כאמור, יש והאילווצים האובייקטיביים מנת חלקה של המבקשת - שאינן בהכרח בשליטתה - מובילים להגעת המשיבים להיכל המשפט בשעה הנקובה.

ואולם, שונה הדבר ביחס למצג העובדתי שהונח בפניי במועד הדיון, שעל פניו לא נמצא משקף מציאות כהווייתה.

לשון אחר. אין להלום מצב בו טוען המעצרים יצהיר בביהמ"ש כי לפי אשר נמסר לו, המשיבים יובאו לאולם בית המשפט בשעה 14:00, ולאחר מכן, כאשר אלה לא יתייצבו עד אותה שעה, יוסיף ויטען מעת לעת כי השוטרים יצאו את תחנת משטרת עיירות וכי הם בדרכם לביהמ"ש, ואילו לאחר שהמשיבים יובאו לביהמ"ש, יסתבר מפי אחראי המשמרת, השוטר חדידה, כי הם יצאו מתחנת משטרת עיירות אך בשעה 15:15 (ראה עמ' 2 לפרו' שו' 17 ו-24).

אין צריך לומר כי צד הטוען בפני בית המשפט חב בפריסת מצג עובדתי כהווייתו. בפרט נכון הדבר שעה שמדובר ברשות ציבורית, שהציפייה הנדרשת הימנה כפקיד בית המשפט - שלא לומר דבר שאינו תואם אמת צרופה - מובנת מאליה, ואינה צריכה הרחבה.

יתר על כן. בניגוד לטענת מר חדידה כי אחרון המשיבים "נחקר עד לפני חצי שעה" (עמ' 2 לפרו' שו' 21-22), דהיינו: עד השעה 15:10, מתחוור מתגובת מפקד תחנת עיירות, סנ"צ יניב שלמה, כי החשודים עברו חקירה ראשונית אשר הסתיימה בסמוך לשעה 14:00, כולל כל הכנת הניירת הדרושה" (ס' 3 לתגובה).

אילו היה ביהמ"ש ער לכך שהמשיבים יגיעו להיכל המשפט אך בשעה 15:40, אפשר כי ניתן היה לכלכל צעדי המותב

השיפוט, כמו גם זמנם של ב"כ המשיבים, בדרך אחרת, ובוודאי שלא על דרך המתנה ממושכת באולם ביהמ"ש.

יידע בעל דין - ורשות ציבורית בפרט - כי זמנו של בית המשפט איננו מסור בידיו לעשות בו כרצונו, וכאשר הדבר נגרם בעטייה של רשות ציבורית, חומרה מיוחדת נודעת לכך. משנה תוקף יש למסקנותי, שעה שמדובר בהצגת גרסה שבדיעבד מתחוויר כי הינה לוקה באי דיוקים, הן באשר לשעה שבה לכאורה נטען כי המשיבים יצאו מתחנת משטרת עיירות והן באשר לפער שבין דבריו של השוטר חדידה אל מול אשר מסתבר מדברי סנ"צ שלמה.

נוכח זאת, בהתחשב בבזבוז זמנם של שלושת הסניגורים, שמונו מטעם הסניגוריה הציבורית לייצג את המשיבים, ראיתי לחייב המבקשת בהוצאות בסך ₪ 750, אשר ישולמו לסניגוריה הציבורית תוך 30 יום מהיום.

חרף המחדל הניבט כלפי ביהמ"ש, לפני משורת הדין, לא ראיתי לעשות צו להוצאות לאוצר המדינה.

מזכירות ביהמ"ש תשלח בדחיפות העתק ההחלטה למשטרת ישראל, לסניגוריה הציבורית, ולב"כ המשיבים, עוה"ד אריאתה, גריקו ואלזיאדנה.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ו, 12 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.